

her i Landet om dette Spørgsmaal, saa vil man ikke kunne komme til den Overbeviisning, at det er det rette Udtryk for den almindelige Mening, at man for Tiden kun skal nedsette Udsørelstolden til 12 Mk. 8 Sk., for derpaa successivt at lade den dale til 9 Mk. Regjeringens Forslag i 1846, som ikke kom til Udførelse, — skjøndt der efter de 3 Ständerforsamlings Dyringer vilde have været skellig Grund dertil — fordi den 4de Ständerforsamling, nemlig den hollsteenske, ikke havde yttret sig, hvorfor Regjeringen hellere fandt at burde lade det berøve, var kun 9 Mk. Den ærede Forslagsstiller har ikke holdt sig til det, men er gaaet videre, idet han først vil have, at man i Løbet af 3 Aar successivt skal komme ned til det Forslag, som allerede blev gjort i 1846, da Papiirfabrikken ved Silkeborg endnu var saa ung, og da ingen af de store Fabriker her endnu havde den Kraft, som de i de senere Aar have erhvervet sig. Han vil, at denne Told sat nu, efter 6 à 7 Aars Forløb, ikke skulde indtræde strax, men at man endnu yderligere skulde give 3 Aars Frist; det er, troer jeg, at stille Sagen i modsat Retning paa Spidsen. Forsaavidt der har været Spørgsmaal om, hvorledes Forholdene ere i Rusland, saa skylder jeg at oplyse, at det ikke var ganske correct, hvad der blev udtalt med Hensyn til Udsørelsforbuddet i Rusland. Jeg skal bemærke, at der for saa Aar siden var et Udsørelsforbud i Rusland, og at der endnu i de Havne, som her nærmest komme i Betragtning, de baltiske Havne, er en meget høj Udsørelstold, nemlig 60 Kopfer for 1 Pd., hvilket udgjør 83 Sk. for 1 Lpd., medens den ved Havnene i det sorte Hav kun er en Trediedeel heraf.

J. A. Hansen: Det er ikke meget, jeg i denne Sag har at sige, men Grunden, hvorfor jeg her slutter mig til Udvalgets Minoritet finder jeg mig opfordret til med det Par Ord at anføre. Jeg er kommen til den Beslutning ved at betragte Sagen mere fra et almindeligt Standpunkt end fra det specielle. Vi befinde os, med Hensyn til mange Anliggender, fra tidligere Tid, under en Tvang, der nu ikke længere stemmer med Forholdene, vi befinde os i en Dvergangstid til Frihed i

flere forskellige Retninger. Den Retning, her er Tale om, er Retningen mod Handelsfrihed, men hvad der staaer meget nøie i Forbindelse med denne Retning, er en anden, nemlig Retningen mod Næringsfrihed. Handelsfriheden og Næringsfriheden troer jeg hører sammen saaledes, at man ikke godt kan være Venner af den ene uden at være det af den anden, og ikke godt kan være Modstander af den ene uden ogsaa at være det af den anden. De Herrer, som her ville gøre dette yoldsomme Spring fra 17 til 5, de ere ivrige Venner af Handelsfriheden. En af de Herrer, som idag har ført Ordet for dette Spring, har omtalt, at vi igaar her i Salen hørte „Skrig“ fra Fabrikkerne og Andre, men jeg maa tillade mig at troe, at dersom Venøvnelsen „Skrig“ her var passende, vil det ogsaa være passende at betegne de Udtalelser, vi af den samme ærede Rigsdagsmand ofte have hørt heri Salen for Handelsfrihed, som „Skrig.“ Vi have hørt ham meget ivrigt og heftigt at anføre de Grunde, han vidste at anføre for Handelsfrihed, oftere og i flere forskellige Sager. Jeg holder mig overbevist om, at de Herrer ville, naar der bliver Tale om Næringsfrihed, fordre ligesaa store Spring. Vi have ogsaa hørt af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 2den Valgkreds (A. Hage) idag, at han har villet nedslaae den modsatte Mening ved at sige, at vi vare Forsvarere for Beskyltelsesystemet. Til Lykke have vi hørt en anden æret Rigsdagsmand, som ogsaa har stillet i Udvalget, idag forklare det noget mere fornuftigt; han har nemlig sagt, at det var urigtigt, og Uret at sige, at vi her talte for Beskyltelse eller Ikke-Beskyltelse, vi talte kun, om vi hurtigere eller langsommere skulde komme til en Frihed, som vi vare temmelig enige om at erkende som ønskelig i Principet. Det er rigtigt. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke Handelsfrihed og ikke Næringsfrihed; jeg ønsker en høj Grad af Handelsfrihed og en høj Grad af Næringsfrihed, men det vil jeg ikke komme til ved et Spring, jeg vil komme til det efterhaanden, og jeg troer, at man, ved i enkelte Spørgsmaal af denne Natur at gjøre store Spring, ikke vil kunne undlade consequent at komme til at gjøre lignende, naar